

[Albrechtsen]

af den samlede såkaldte konceptramme vil blive afgørende for NATOs planer for den konventionelle krigsførelse.

Albrechtsen (VS):

Har USA og NATO i den grad vredet armen om på den danske regering, at den nu er frataget retten til offentligt at give udtryk for sin mening om indholdet i FOFA-doktrinen?

Anderledes kan ministerens svar på spørgsmålet om angrebsdybderne ikke forstås, i hvert fald er der kun én anden mulighed, nemlig at regeringen reelt ikke selv ønsker en offentlig debat om disse spørgsmål og derfor direkte selv støtter USAs ønske om, at disse ting skal afgøres i den allerstørste gedulghed.

Hvis sagen altså er den, at USA og NATO har givet regeringen mundkurv på, må vi rykke regeringen til undsætning. Vi kan ikke have, at regeringens ret til offentligt at tilkendegive sin mening bliver trådt under fode, og vi kan heller ikke have, at regeringen bare finder sig i det.

Forsvarsministeren (Engell):

Som bekendt er FOFA et direktiv i NATOs langtidspanlægning for våbenanskaffelser, men det skal, som jeg har oplyst gentagne gange, når vi har drøftet det spørgsmål i tinget, ses i sammenhæng med den brede militære konceptramme, som forventes forelagt til godkendelse sidst på året.

Lad mig også i den forbindelse gentage, hvad jeg ofte har sagt til hr. Albrechtsen, at hvert land jo selv suverænt afgør, hvilke våbentyper det vil anskaffe.

Indholdet af FOFA er i hovedsagen kendt, og vi har jo haft mange drøftelser om det herinde, men det er dog indlysende, at afstandsangivelser må være klassificerede, og derfor kan jeg heller ikke kommentere de omhandlede kilometerafstande. Det er også klart, sådan som det er fremgået af debatten om FOFA, at det, FOFA primært tager sigte på, er bekæmpelsen af anden angrebsbølge, og det vil sige de opfølgende styrker, og heri ligger jo allerede, at der vil være tale om varierende, oftest korte, afstande.

Albrechtsen (VS):

Det er da muligt, at forsvarsministeren vil fastholde, at det er klassificeret, og det er også muligt, at forsvarsministerens holdning simpelt hen er et udtryk for, at forsvarsministeren har bøjet sig for USAs og NATOs krav om, at dette her ikke skal diskuteres offentligt – sådan må det jo forstås – men forsvarsministeren kan ikke komme uden om, at det er almindeligt offentligt kendt, at USA ønsker en udvidelse af angrebsdybden fra 150 km op til 500 km, hvilket vil give markante forskelle, bl.a. med hensyn til, hvilke offensive våbentyper, missilsystemer osv. der skal indkøbes i forbindelse med de eksisterende våbenprogrammer.

Skal forsvarsministerens svar forstås på den måde, at beslutningen om disse markante udvidelser af indholdet af FOFA-doktrinen skal gennemføres i al gedulghed – på samme måde som det skete i efteråret, da den første udgave af FOFA-doktrinen blev besluttet på et møde på ambassadørplan, uden at folketinget vidste det eller var inddraget i det?

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg må sige til hr. Albrechtsen, at der ikke er tale om, at der er nogen, der har bøjet sig for nogen i denne sag, og når hr. Albrechtsen antyder, at der ikke har været nogen debat offentligt og på anden vis om dette spørgsmål, turde det vist være noget af en tilsnigelse i betragtning af, at vi både har haft debatter her i folketinget og jeg selv i udvalget har besvaret en lang række spørgsmål vedrørende FOFA. Som jeg også ofte har sagt, indgår dette spørgsmål i drøftelserne vedrørende overvejelserne om den brede militære konceptramme, og det er ganske afgørende i denne sammenhæng.

Samtidig kan det vel ikke være overraskende for nogen, heller for hr. Albrechtsen, at visse mål længere bag fronten – det kan være flyvepladser, kommandocentraler osv. – i givet fald vil blive sat ud af kraft. Sådan har det jo altid været, sådan er det også i dag, og sådan vil det også være i fremtiden, og her ændrer FOFA jo ikke på noget.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det, der er tale om, altså er, at regeringen ikke vil afskære sig fra at godkende en sådan